

Relevantný trh/sektor: poštový sektor

Porušenie: Článok 82 ES

Informácie o rozsudku: Súdny dvor (SD) dňa 27.3.2012 rozhodol vo veci C-209/10, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Højesteret (Dánsko) z 27. apríla 2010 a doručený Súdnemu dvoru 3. mája 2010, ktorý súvisí s konaním: **Post Danmark A/S** proti **Konkurrencerådet**, za účasti: **Forbruger-Kontakt a-s**.

SD sa zaoberal najmä nasledovnými pojmami: „Článok 82 ES – Poštový podnik, ktorý má dominantné postavenie a povinnosť univerzálnej služby, pokiaľ ide o distribúciu určitých adresovaných zásielok – Uplatnenie nízkych cien voči určitým bývalým klientom konkurenta – Neexistencia dôkazov o úmysle – Cenová diskriminácia – Nízke a selektívne ceny – Skutočné alebo pravdepodobné vylúčenie konkurenta – Vplyv na hospodársku súťaž a v dôsledku toho na spotrebiteľov – Objektívne odôvodnenie“.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 82 ES. Tento návrh bol predložený v rámci sporu, v ktorom vystupuje Post Danmark A/S (ďalej len „Post Danmark“) proti Konkurrencerådet (rada pre hospodársku súťaž) vo veci cien, ktoré si Post Danmark dohodla s tromi bývalými zákazníkmi svojho konkurenta Forbruger-Kontakt a-s (ďalej len „Forbruger-Kontakt“).

Post Danmark a Forbruger-Kontakt sú dva najväčšie podniky na trhu distribúcie neadresovanej pošty (prospekty, telefónne zoznamy, príručky, miestne a regionálne noviny atď.). Podľa rozhodnutia vnútroštátneho súdu je tento trh úplne liberalizovaný a nespadá pod dánsku právnu úpravu o poštových službách. Vo veci samej je nesporné, že za relevantný trh možno považovať trh distribúcie neadresovanej pošty v Dánsku. V čase skutkových okolností sporu vo veci samej mala Post Danmark monopolné postavenie, pokiaľ ide o distribúciu adresovaných listov a balíkov neprekračujúcich určitú hmotnosť, s ktorým bola spojená povinnosť univerzálnej služby distribúcie adresovaných poštových zásielok pod touto hmotnosťou, z dôvodu výlučného práva distribúcie. V tejto súvislosti mal tento podnik sieť, ktorá pokrývala celé vnútroštátne územie a používala sa pre distribúciu neadresovaných zásielok.

Hlavným predmetom činnosti Forbruger-Kontakt, ktorá je spoločnosťou tlačiarenskej skupiny Søndagsavisen a-s, je distribúcia neadresovaných poštových zásielok. V čase skutkových okolností sporu vo veci samej mala vytvorenú distribučnú sieť, ktorá pokrývala takmer celé vnútroštátne územie, najmä vďaka nadobudnutiu menších distribučných podnikov. Až do roku 2004 boli hlavnými zákazníkmi Forbruger-Kontakt podniky odvetvia obchodných reťazcov skupín SuperBest, Spar a Coop. Post Danmark uzatvorila zmluvy s týmito tromi skupinami koncom roku 2003, čím od 1. januára 2004 prevzala distribúciu ich neadresovaných poštových zásielok.

Po sťažnosti, ktorú podala Forbruger-Kontakt, Konkurrencerådet rozhodnutím z 29. septembra 2004 dospela k záveru, že Post Danmark zneužila svoje dominantné postavenie na dánskom trhu neadresovaných zásielok uplatňovaním cielenej politiky zliav určenej na odmeňovanie svojich zákazníkov

na jednej strane tým, že k svojim zákazníkom nepristupovala rovnako, pokiaľ ide o ceny a zľavy (čo Konkurrenserådet označila za „sekundárnu cenovú diskrimináciu“), a na druhej strane tým, že vo vzťahu k bývalým zákazníkom Forbruger-Kontakt uplatňovala odlišné ceny v porovnaní s tými, ktoré uplatňovala vo vzťahu k svojim existujúcim zákazníkom, bez toho, aby mohla značné rozdiely v cenových podmienkach a podmienkach zliav odôvodniť okolnosťami týkajúcimi sa jej nákladov (postup, ktorý Konkurrenserådet označila za „hlavnú cenovú diskrimináciu“).

Rozhodnutia Konkurrenserådet a Konkurrenceankenævnet sú právoplatné v rozsahu, v akom konštatujú na jednej strane neexistenciu zneužívania dominantného postavenia vyplývajúceho z predátorských cien a na druhej strane existenciu takéhoto zneužívania z dôvodu politiky „sekundárnej cenovej diskriminácie“ vo vzťahu k iným zákazníkom Post Danmark, ako sú skupiny SuperBest, Spar a Coop.

V rozsahu, v akom sa tieto rozhodnutia týkali zneužitia dominantného postavenia z dôvodu selektívneho uplatňovania nízkych cien vo vzťahu k týmto posledným menovaným skupinám, ich Post Danmark napadla v konaní pred Østre Landsret (súd pre východnú oblasť). Rozhodnutím z 21. decembra 2007 tento súd potvrdil rozhodnutia Konkurrenserådet a Konkurrenceankenævnet v rozsahu, v akom konštatovali, že Post Danmark sa dopustila zneužitia dominantného postavenia na dánskom trhu distribúcie neadresovaných zásielok tým, že v rokoch 2003 a 2004 uplatňovala vo vzťahu k bývalým zákazníkom Forbruger-Kontakt inú cenovú politiku ako vo vzťahu k svojim existujúcim zákazníkom, bez toho, aby mohla tento rozdiel odôvodniť okolnosťami súvisiacimi s jej nákladmi.

Post Danmark podala proti tomuto rozhodnutiu Østre Landsret dovolanie na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Predovšetkým uviedla, že podľa kritérií vyplývajúcich z rozsudku z 3. júla 1991, AKZO/Komisia (C-62/86, Zb. s. I-3359), ako boli „zmenené“ rozhodnutím Komisie 2001/354/ES z 20. marca 2001 týkajúcim sa konania o uplatnení článku 82 Zmluvy ES (vec COMP/35.141 – Deutsche Post AG) (Ú. v. ES L 125, s. 27), možno ceny dohodnuté so skupinou Coop považovať za zneužitie dominantného postavenia iba v prípade, ak sa preukáže úmysel vylúčiť hospodársku súťaž. Konkurrenserådet naproti tomu uviedla, že úmysel vylúčiť konkurenta sa nevyhnutne nevyžaduje, ak praktika selektívnych cien, ktoré sú nižšie ako celkové priemerné náklady, ale vyššie ako priemerné diferenčné náklady, predstavuje zneužitie dominantného postavenia.

Za týchto okolností Højesteret rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

- „1. Má sa článok 82 ES vykladať v tom zmysle, že selektívne zníženie cien zo strany dominantného poštového podniku viazaného povinnosťou univerzálnej služby na úroveň, ktorá je nižšia, ako sú priemerné prevádzkové náklady tohto podniku, ale vyššia ako jeho priemerné diferenčné náklady, predstavuje zneužitie dominantného postavenia

s cieľom vylúčiť konkurenta, ak sa preukáže, že cena nebola stanovená na tejto úrovni na účely vylúčenia konkurenta?

2. V prípade, ak je odpoveď na otázku 1 taká, že selektívne zníženie cien za týchto podmienok môže za určitých okolností predstavovať zneužitie dominantného postavenia s cieľom vylúčenia konkurenta, na aké okolnosti by mal vnútroštátny súd prihliadať?“

Súdny dvor poznamenal a rozhodol, že na uvedené otázky treba odpovedať tak, že článok 82 ES sa má vykladať v tom zmysle, že politika nízkych cien uplatňovaná vo vzťahu k určitým dôležitým bývalým klientom konkurenta podniku, ktorý má dominantné postavenie, sa nemôže považovať za zneužitie dominantného postavenia s cieľom vylúčiť konkurenta len z dôvodu, že cena uplatňovaná týmto podnikom voči jednému z týchto zákazníkov je na nižšej úrovni ako celkové priemerné náklady vzniknuté v súvislosti s dotknutou činnosťou, ale vyššej ako s ňou spojené priemerné diferenčné náklady, ako boli ohodnotené v konaní, ktoré viedlo k sporu vo veci samej. Na to, aby sa posúdila existencia protisúťažných následkov, treba za okolností, ako sú tie vo veci samej, preskúmať, či je dôsledkom tejto cenovej politiky skutočné alebo pravdepodobné vylúčenie tohto konkurenta, ktoré poškodzuje hospodársku súťaž a v dôsledku toho aj záujmy spotrebiteľov, a to bez objektívneho odôvodnenia.

Viac informácií nájdete na :

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=121061&pageI ndex=0&doclang=SK&mode=doc&dir=&occ=first&part=1&cid=67651>